

2/2024

Pisara

HÄMEEN EV.LUT. KANSANLÄHETYKSEN YSTÄVÄ- JA JÄSENLEHTI

*Sinua
rakastetaan*

SAANKO KYSYÄ SINULTA MUUTAMAN KYSYMYKSEN? NIIN, JUURI SINULTA.

TUNTUUKO, ETTEI ELÄMÄLLÄSI OLE TARKOITUSTA? PELOTTAAKO SINUA?
OLETKO MIETTINYT, ONKO JUMALAA OLEMASSA
TAI MITÄ TAPAHTUU KUOLEMAN JÄLKEEN?

Reamattu kertoo meille ilosanoman Jeesuksesta. Usko Jeesukseen antaa elämään toivoa etenkin silloin, kun elämää varjostavat vaikeat asiat. Se kantaa läpi elämän iloissa, suruissa ja ihan tavallisen arjen keskellä.

Raamatun alussa kerrotaan, että Jumala on luonut maailman hyväksi ja ihmisen elämään hänen yhteydessään. Maailmassa on paljon kaunistaja ja hyvää, kuitenkin päivittäiset uutiset kertovat meille, että kaikki ei ole niin kuin pitäisi. Myös oma elämämme näyttää kuinka toimimme väärin niin itseämme, toisia ja Jumalaa kohtaan. Olemme itsekkäitä ja rakkaudettomia.

Raamattu on hyvin realistinen kirja. Se kertoo meille siitä, että synty on katkaissut suhteemme Luojaamme: *"Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vaila ja saavat lahjaksi vanhurskauden hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa..."* Room. 3:23

Jumala kuitenkin rakastaa luomaansa ihmistä ja tahtoo

elää yhteydessä meihin. Jeesus kuoli ristillä syntiemme sovituksiksi. Hän kärsi meille kuuluvan rangaistuksen.

"Hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi." Jes. 53:8

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä." Joh. 3:16

Suuri uutinen on se, että Jeesus julkisen kuolemansa jälkeen nousi ylös kuolleista. Hän osoitti, että elämä ei pääty kuolemaan vaan jatkuu iankaikkinen. Hän avasi myös meille syntisille tien Jumalan luokse. Ilman häntä emme sinne pääse, koska pahuutemme estää sen.

Jeesus kutsuu ihmisiä elämään yhteydessään, Jumalan lapsina. Hän odottaa, että sinä ja minä ottaisimme vastaan sen pelastuksen jonka hän on maailmalle lahjoittanut.

"Ja sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos." Joh. 6:37

"Kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä." Joh. 1:12

Ihmisestä tulee Jumalan lapsi kun hän saa vastaanottaa Jeesuksen ja syntien anteeksi-antamisen omaan elämäänsä. Itse Jumala ei vaadi meiltä mitään mitä hän ei olisi valmis antamaan. Muutosvoima tulee Jumalalta.

"Jos me tunnustamme syntimme on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä." 1. Joh. 1:9

Voit halutessasi rukoilla vaikka näin: *"Pyydän anteeksi Jumala, että olen kääntänyt liian usein selkäni sinulle. Tunnustan kaikki syntini ja pyydän, että saisin vastaanottaa anteeksiantamuksen ja voiman tulla Jumalan lapseksi. Tule Herra Jeesus elämäni, tule Herra Jeesus sydämeeni. Anna minulle voimaa seurata sinua. Amen!"*

Aidon rakkauden jäljillä

Enemmistö ihmisistä lienee samaa mieltä siitä, että rakkaus ja rakastaminen ovat tärkeitä. Voi kuulla hyvin eri tavalla ajattelevien ihmisten puhuvan siitä, että ”tärkeintä on se, että rakastamme”. Jotkut kysyvät myös: ”Voiko kenenkään rakkaus olla väärin?”

Raamatussa apostoli Johannes tuo kirjeissään esille ajallemme harvinaisen näkökulman rakkauteen. Hän määrittelee rakkauden näin: ”Rakkautta on se, että me elämme hänen käskyjensä mukaan.” (2 Joh. jae 6) Tästä seuraa se, että ”joka noudattaa hänen sanaansa, hänessä Jumalan rakkaus on todella saavuttanut päämääränsä.” (1 Joh. 2:5)

Johanneksen mukaan Jumala itse on rakkaus. Siksi myös hänen käskynsä ja kehotuksensa ovat rakkaudellisia ja ilmentävät rakkautta. Tästä seuraa käänteisesti se, että Jumalan käskyjen rikkominen ei voi olla rakkaudellista ketään kohtaan. Kymmenessä käskyssä asia käy selvästi ilmi. Ei ole rakkaudellista varastaa, valehdella, olla kunnioittamatta vanhempiaan, tappaa tai olla uskoton. Sen sijaan on rakkaudellista puhua totta, varjella lähimmäisen mainetta, omaisuutta ja avioliittoa.

On myös tärkeää ymmärtää, että muiden jumalien, siis epäjumalien, pitäminen elämässään on rakkaudetonta. Se on tietysti rakkaudetonta ainoaa, elävää, todellista Jumalaa kohtaan, mutta myös muita ihmisiä kohtaan. Epäjumalanpalvelus vääristää todellisuuden.

Koska muita Jumalia kuin yksi, kolmiyhteinen Jumala ei todellisuudessa ole olemassa, sellaisiin uskomiseen ja sellaisten esillä pitäminen on valheisiin uskomista ja valheen edistämistä.

Meidän tulee pysyä totuudessa sekä uskossamme ja puheissamme että elämässämme. Totuus ja rakkaus kuuluvat yhteen. Valheellisuus ja harhat ovat rakkaudettomia. Johanneksen opetus rakkaudesta, jonka hän oli epäilemättä saanut Herraltaan, Jeesukselta, osoittaa valheelliseksi monenlaiset oman aikamme käsitteet ja puheet rakkaudesta. Se ohjaa meidät syventämään omaa ymmärrystämme siitä, mikä todellisuudessa on rakkaudellista ja mikä ei.

Leif Nummela

LIITY MUKAAN LEIF NUMMELAN RUKOUSRENKAASEEN

- www.hameenk.fi/lahjoitus tai soittamalla 040 9603 690 tai sähköpostilla: hameenk1.@sekl.fi → Esirukoukset ja taloudellinen tuki mahdollistavat työn. Tee lahjoitus Leifin työn tukemiseksi: FI71 5730 0820 0457 02 viitenumero: 94016

ANNIKA LÖYSI VAPAUDEN JA RAUHAN

- Kohdattuani Jeesuksen olen saanut osakseni ehdotonta rakkautta. Olen tullut nähdyksi, kuulluksi ja hyväksytyksi, Annika Lahdenperä todistaa.

Annika Lahdenperä kasvoi tavallisessa suomalaisessa nelilapsisessa perheessä Riihimäellä. Isä oli paljon poissa, mutta äiti oli 17 vuotta kotiäitinä. Annikan lapsuutta varjosti sairaus, jolle löytyi nimi vasta murrosiässä.

- Fibromyalgiaa ei siihen aikaan osattu tunnistaa ja hoitaa. Lapsena minusta tuntui usein, että en tullut kuulluksi ja ymmärretyksi. Oireita pidettiin ensin kasvukipuna ja sitten luulosairautena, Annika kertoo.

Annikan äiti kuoli yllättäen syöpään, kun Annika olin 18-vuotias.

- Pidin sen jälkeen huolta nuoremmista sisaruksistani. Sairauden takia minun oli vaikea opiskella ja selvitä normaalia työelämästä. Valmistuin kuitenkin oppisopimuskoulutuksessa nuoriso- ja vapaa-ajan ohjaajaksi ja välillä pystyin olemaan töissä.

Kun Annika muistelee elämänsä polkuja, hän ihmettelee, miten on selvinnyt kaikesta.

- 16-vuotiaana elin holtitonta elämää, jota hallitsivat viina ja seksi. Kun tapasin lasteni isän, elämäni rauhoittui ja seuraavat 15 vuotta elin aika tasaista elämää. Meille syntyi kaksi poikaa. Eron jälkeen mopo karkasi uudestaan käsistä ja seurasi ajanjakso täynnä pähteitä ja irtosuhteita, myös väkivaltaisia, Annika kuvailee.

Annikan sisimmässä vallitsi tyhjyys ja hän etsi epätoivoisesti jotakin.

- Kokeilin kaikkea mahdollista. Tutustuin buddhalaisuuteen ja uushenkisyyteen. Olin myös perustamassa Setan paikallisosastoa Hämeenlinnaan. Etsin kuumeisesti vapautta, rauhaa ja hyväksyntää. Jälkeenpäin ajatellen näen, että jo silloin etsin Jumalaa.

Pelosta vapauteen

Vuonna 2013 Annika muutti Kanariansaarille, joiden ilmasto helpotti fibromyalgian oireita. Päähteet ja muut ongelmat seurasivat kuitenkin mukana.

- Tutustuin reiki-guruun, harrastin korteista ennustamista ja kokeilin jopa noituutta. Tyhjyys kuitenkin jatkui. Ymmärrän nyt, että pakenin jotakin. Pelkäsin pysähtyä.

Vuonna 2017 Annikalle tuli vahva tunne, että hänen pitää palata Suomeen ja hän teki pikaisen ratkaisun muuttaa takaisin Hämeenlinnaan. Sisäinen rauhattomuus johti kursseille, jotka lupasivat paljon, mutta jälkeen jäi vain velkoja.

Jossain vaiheessa Annika kiinnitti huomiota Hämeenlinnan Helluntaiseurakunnan kirkkoon, ja se alkoi vetää puoleensa. Alkuvuodesta 2019 hän uskaltautui ensimmäistä kertaa sisään ystävänsä kanssa.

- Sain uskomattoman lämpimän vastaanoton! Koin olevani tervetullut ja kelpaavani omana itsenäni. Se oli jotain, mitä en ollut kokenut aiemmin, Annika muistelee.

Seuraavana syksynä televisiossa alkoi Big brother -ohjelman kausi, jolla oli mukana hämeenlinnalainen Ville Turkinen. Annika ihmetteli Villen rohkeutta kertoa Jeesuksesta tosi-tv-ohjelmassa. Hän laittoi Villelle viestiä, että haluaisi tavata hänet ohjelman jälkeen.

- Ville kutsui minut kotiin-paluujuhliinsa ja rukoili siellä puolestani. Se oli siinä! Elämäni muuttui radikaalisti, Annika iloitsee.

- Olin kaikkine traumoineni niin rikki, että en ollut uskaltanut poistua kotoa yksin. Tuon rukouksen myötä, pelko lähti pois. Minut valtasi käsittämä-

tön rauha ja sain kauan kaipaamani vapauden pelosta ja menneisyyden tuskasta.

Jeesus ykköseksi

Tänä päivänä Jeesus on Annikan elämän ykkönen.

- Voin luottaa häneen vuorenvarmasti. Jeesus ei petä, hän on armollinen ja hyväksyy minut omana itsenäni. Jeesus on myös maailman paras terapeutti. Hänelle ei tarvitse selittää mitään ja hän on hoitanut elämäni traumoja hellästi omalla ajallaan ja tavallaan, Annika kertoo.

- Elämässäni on edelleen murheita ja haasteita, mutta niiden kanssa on helpompi elää, kun Jeesus on kanssani. Tiedän, että vaikka kaikki muu vietäisiin, Jeesus pysyy, eikä minulla ole siksi mitään hätää.

Jumalan rakkautta Annika kokee jokapäiväisessä arjessaan.

- Vaikealla hetkellä voin käpertyä Jumalan syliin. Jumala on myös tuonut elämäni oikeita ihmisiä oikeaan aikaan ja ratkaissut pulmia tavoilla, joita en olisi koskaan itse koskaan keksinyt. Rakkautta on myös se, että olen saanut kasvaa uskossa omaan tahtiini. Sekään ei haittaa, että kompuroin. Jumala sanoo: "Ei mitään hätää, kokeillaan uudestaan."

Ihmistä, joka nyt kyselee ja etsii, Annika rohkaisee heittäytymään.

- Tiedän omasta kokemuksesta, että uudet asiat pelottavat. Kannattaa kuitenkin uskalttaa ottaa ensimmäinen askel tuntemattomaan. Jumalan varaan heittäytyminen on ihan varmasti sen arvoista!

MIINA MAKKONEN

Kun sydän SÄRKYY

Elämme langenneessa maailmassa, mistä johtuen myös ihmissuhteemme ovat vajavaisia ja jättävät säröjä sydämeemme. Kiintymyssuhdeteoria kuvaa kauniisti sekä turvallista että särkynyttä suhtautumista itseän ja läheisiin ihmisiin. Kiintymyssuhdeteorian mukaan lapsi luo lähimpiin hoitajiinsa kiintymyssuhteen, joka voi olla turvallinen tai turvaton, ja tämä kiintymysmalli heijastuu myös aikuisuudessa läheisiin ihmissuhteisiin. Turvallisessa kiintymyssuhteessa hoitaja on ennakoitava ja vastaa lapsen tarpeisiin riittävän johdonmukaisesti ja ajallaan (täydellisyyttä ei vaadita!). Hoitaja myös kestää lapsen vaikeatkin tunteet, jolloin lapsi oppii, että saa olla myös vihainen tai surullinen, mutta tunteen kanssa ei tarvitse jäädä yksin.

Yleisimpiä turvattomia kiintymysmalleja ovat välttelevä ja ristiriitainen kiintymys. Välttelevästi kiintyneen lapsen hoitaja on ennakoitava ja vastaa lapsen fyysisiin tarpeisiin, mutta ohittaa lapsen tunteet, jolloin

lapsi oppii, että hänen tunteillaan ei ole väliä eikä hänen pidä olla vaivoiksi läheisilleen. Ristiriitaisesti kiintyneen lapsen vanhempi ei vastaa lapsen tarpeisiin ennakoitavasti eivätkä vanhemman asettamat rajat ole välttämättä johdonmukai-

set. Lapsi voi kuitenkin ajoittain saada hyvänkin tunneyhteyden vanhempaan. Ristiriitaisesti kiintynyt lapsi pyrkii hallitsemaan aikuista voimakkailla tunnereaktioilla saadakseen aikuisen vastaamaan tarpeisiinsa.

Kun kiintymysmalleja alkuun Englannissa tutkittiin, tutkijat arvottivat välttelevän kiintymyssuhteen näistä parhaimmaksi, se kun on kasvattajan kannalta helpoin. Välttelevästi kiintynyt lapsihan ei kiukuttele, eikä osoita mieltään. Kasvavan lapsen kannalta on kuitenkin tärkeää, että kaikille tunteille, myös surulle, pettymykselle ja kiukulle, on tilaa.

Suomen Siionissa tyypillisin kiintymysmalli varsinkin vanhemmilla sukupolvilla on välttelevä kiintymys. Ankarissa oloissa paljon työnteon ja sotatraumojen keskellä kasvaaneet vanhemmat omine särkyneine sydämineen ovat toki yleensä huolehtineet, että lapset kasvavat kurissa ja saavat ruoan ja puhtaat vaatteet, mutta aikaa ja kykyä ottaa vastaan lapsen tunteita on ollut valitett-

tavan harvalla. Monella on kokemus, että omaa surua ei ole pysähdytty kuulemaan, vihaa ei ole saanut näyttää ja se on kääntynyt sisäänpäin, eikä ilonkaan jakamiselle ole ollut tilaa.

Tällaisessa kohtaamattomuudessa myös lapsen sydämeen tulee säröjä ja häpeän kokemus -minä en ole riittävän hyvä- kasvaa. Nykyvanhemmillä on ehkä enemmän pyrkimystä vastata lapsen tunteisiin, mutta petty- mysten tuottamisen pelossa ja ehkä myös älypuhelimien luo- moissa johdonmukaisuus osalla unohtuu, mikä tuottaa lapselle turvattomuutta ja lisää lapsen haastavaa käytöstä.

Enemmän tai vähemmän särkyneillä sydämillä altistumme toistemme seurassa sekä haavoittamaan että haavoittumaan. Omien tunteiden ja tarpeiden ilmaiseminen toiselle voi olla vaikeaa, ja kun toinen ei osaa lukea ajatuksia, petymme ja koemme yhä syvempää yksinäisyyttä ja arvottomuutta. Tai kaipaamme toisen läheisyyttä ja pelkäämme hylkäämistä niin, että takerumme toiseen, jolloin toinen pyrkii yhä etämmäs, mikä entisestään lisää turvattomuuden kokemusta. Läheisissä suhteis-

sa on toki myös mahdollisuus korjaaviin kokemuksiin ja turvallisemman kiintymyksen rakentumiseen, mutta valitettavasti siihen ei aina löydy eväitä.

Myös kristittyjen perheissä ja ihmissuhteissa on kipua ja hylkäämisen kokemuksia jopa perheiden särkymiseen asti. Tämä tuottaa erityisen paljon tuskaa, koska toivomme, että pystyisimme elämään Raamatun ihanteiden mukaisesti. Valitettavasti on myös uskovien yhteisöjä, joissa ei rohjeta olla uskovina täydesti ihmisiä, eli jakaa myös sitä elämän kipua, rosaa ja epätäydellisyyttä.

Itselläni on haave siitä, että seurakunta saisi olla särkyneiden sydänten majatalo, jossa voisi turvallisesti jakaa omia kipujaan. Haaveilen, että voisimme saada vertaistukea, joka lievittäisi häpeäämme ja hoitaisi sydämemme haavoja. Että tämä kohdatuksi tulo heijastaisi omalta osaltaan jotain Isän rakkaudesta meidän sydämiimme, ja rohkaisisi meitä kohti turvallisempaa ja ehjempää kiintymystä läheisissä ihmissuhteisamme.

SUSANNA HÄNNINEN, PSYKOLOGI

Elämän murjoma saviruukku säröjen muodostama kuvio sirujakin puuttuu eipä enää alkuperäiseksi tunnistaisi. Tuuli ujeltaa hyisenä hauraan astian läpi. Mutta säröissä puuttuvissa siruissa myös mahdollisuus. Niiden kautta Valo voi loistaa sisään tulla asumaan. Ja miten kaunis onkaan säröinen kuvio, kun rikkinäinen ruukku säteilee Sinun valoasi.

Pisara

Julkaisija:

Hämeen Ev.lut. Kansanlähetyksen ry.
Hämeenpuisto 41, 33200 Tampere
040 960 3690, hameenkl@sekl.fi
Y-tunnus: 0218209-8

Päätoimittaja:

Leif Nummela

Lehden taitto:

Jarkko Lemetyinen,
www.katsedesign.fi

Kannen kuva:

Unsplash/Melissa Askew

Työntekijöiden yhteystiedot:

Leif Nummela, piirijohtaja
050 556 3813

Paula Jääskö, lähetyksen ja

-toimistosiihteeri

040 9603690

Helena Vähäkangas, juniorityön
vastaava/ kouluttaja,
044 379 0895

Miina Makkonen, tavoittavan työn
koordinaattori Hml, 040 848 0542

Kirsi Jokela, maahanmuuttajatyön
yhdyshenkilö (vap.eht),
040 738 2731

Lasse Jussila, evankelista (vap.eht.)

040 536 5133,

lasse.a.jussila@gmail.com

Riku Pesonen, rahastonhoitaja
(vap.eht.)

Marianna Hildén, musiikkievankelista
(vap.eht.), 050 545 3344,
marianna.hilden@gmail.com

sähköpostit:

etunimi.sukunimi@sekl.fi

Piirihallitus 2024:

Torsti Tauriainen, Jaakko Sadeharju,
Riku Pesonen, Antti Jääskö,
Kirsi Jokela, Riitta Kemppe,
Tuulia Taipale ja Asta Vuorinen

Pankkiyhteys:

Tampereen seudun Osuuspankki:

FI71 5730 0820 0457 02

Keräyslupa: RA/2021/1201

Painosmäärä ja jakelu:

1500 kpl. Lehti tilaajille sekä
jaetaan ilmaisjakeluna.

Osoitteenmuutokset:

hameenkl@sekl.fi tai
040 960 3690. Osoitteessa
www.hameenkl.fi voit
perua tilauksen tai tehdä
osoitteenmuutoksen.

ISSN 2242-7929 (painettu)

ISSN 2954-1743 (verkkójulkaisu)

Painopaikka: Grano, Vaasa

Aina ajankohtainen Jumalan rakkaus

Seisoimme luokkajuhlissa keskustelemassa ja muistelemassa vuosikymmenten takaisia aikoja. Kerroin keskustelukumppanilleni, että olen edelleen vakaumuksellinen kristitty, uskova ihminen, niin kuin hän muisti minun olleen jo lukiossa. Hän itse ilmaisi suhteensa uskoon seuraavalla lyhyellä toteamuksella: ”Minulle noilla asioilla ei ole minikäänlaista merkitystä”. Miksi Jumalan rakkaus kuitenkin oli jo lukioaikana ja on tänäänkin sekä hänelle että minulle ehdottoman ajankohtainen ja relevantti.

1. Sinut on luotu

”Olin kahdeksanvuotias, kun äitini menetti jostakin asiasta hermonsä ja huusi minulle: Ei sinua kukaan halunnut. Sinä olet vahinko. Sinua ei pitäisi olla edes olemassakaan.” Pienen keskustelupiiriimme levisi täysi hiljaisuus. Kukaan ei

sanonut vähään aikaan mitään. Kuusitoistavuotiaan tytön ahdistava muisto tuntui jotenkin vastaansanomattomalta.

Lopulta yritin rikkoa hiljaisuuden: ”Oli kuitenkin yksi, joka halusi, että sinä olet olemassa”. Vastaus tuli välittömästi: ”Ei ollut. Isä oli samaa mieltä kuin äitikin. Minä olen vahinko”. Taas hetken hiljaisuus. ”En tarkoittanut sinun maallista isääsi, enkä ketään muutakaan ihmistä. Tarkoitin Jumalaa. Hän halusi sinun olevan olemassa. Muuten sinua ei olisi.”

Tuo tyttö on sittemmin kasvanut aikuiseksi ja tekee arvokasta työtä sosiaalialalla auttaen kodittomia ja muutoin rikkinaisiä lapsia ja nuoria. Hän on säilyttänyt kirkkaan uskon siihen, että Jumala on olemassa ja rakastaa häntä.

Tämä on yksi niitä asioita, joista ei voi jäädä epäselvyyttä yhdellekään Raamatun lukijalle. Kukaan ei ole vahinko.

Jumala on tehnyt päätöksen meidän olemassaolostamme ja valinnut meidät rakkaudessaan jo kauan ennen kuin me synnyimme. Tämä on äärimmäisen merkittävä asia meitä jokaista ajatellen. Se on ensimmäinen ja ikuisesti pysyvä syy, miksi Jumala on meille nyt ja aina ajankohtainen. Emme syntyneet sattumalta meidät on luotu Jumalaa varten ja yhteyttä varten Hänen kanssaan.

—
Kukaan ei ole
vahinko. Jumala
on tehnyt
pätöksen meidän
olemassaolostamme
ja valinnut
rakkaudessaan
meidät jo kauan
ennen kuin me
synnyimme.
—

2. Sinulla elämälläsi on tarkoitus

Siitä, että olemme luotuja seuraava myöskin se, että meidän jokaisen elämällä on tarkoitus. Kenenkään elämä ei ole vailla tarkoitusta ja merkitystä. Se on eri asia, että emme aina itse ymmärrä tuota tarkoitusta. Elämä voi joskus tuntua hyvinkin tarkoituksettomalta. Mutta on tärkeä tietää tämä: jokainen meistä on suunniteltu ja toivottu. Jumala halusi jokaisen meistä olevan olemassa. Eikö sen tiedostaminen tuo elämään aivan uutta syvyyttä?

Usein myös hyvinkin ei-uskonnolliset ihmiset saattavat selvittyään jostakin ”läheltä piti” tilanteesta todeta: ”Ei ollut vielä tarkoitus, että lähden täältä”. Niinpä. Me aavistamme sisimmässämme, että asioilla sittenkin on jokin tarkoitus. Juuri siksi me myös protestoimme, kun emme näe jossakin tapahtumassa mitään tarkoitusta. Tämän takia voimme myös ymmärtää miksi sellaiset iskelmät kuin: ”Elämälle kiitos, mä siltä kaiken sain” jäävät kestoosikeiksi. Ne kertovat jotakin meidän kokemuksestamme. Kysymys on vain tämä. Kun elämä antaa jotakin, kuka se on, joka antaa? Jos mitään Jumalaa ei olisi olemassa, olisi jollakin tavoin absurdiä kiittää elämää yhtään mistään. Ei elämä itsessään ole mikään persoona, joka ymmärtää kiitollisuutemme. Paiti jos....

3. Sinua varten on olemassa suunnitelma

Elämän takana on Jumala, joka on varta vasten suunnitellut sinut. Elämän mielenkiintoisimpia haasteita on etsiä ja löytää tai ainakin aavistaa jotakin siitä tarkoituksesta ja suunnitelmasta, joka on olemassa meidän jokaisen elämää varten. Kysyin eräältä tunnetulta puhujalta, jonka kirjat ja opetus ovat olleet suureksi hyödyksi kymmenille tuhansille suomalaisille, missä hän oli tähän aikaan 40 vuotta sitten? Istuin juovuspäissänini kaljalla, oli vastaus. Hänen olisi ollut mahdollista juoda koko elämänsä hukkaan.

Juttelin kerran junamatkalla erään miehen kanssa, joka halusi tietää mihin olin menossa viettämään juhannusta. Epäröin kertoa hänelle, mutta lopulta sanoin: ”Menen opettamaan Raamatua koko viikonvaihteen”. Hänen hämmästyksensä oli aito: ”Kuinka kukaan voi viettää koko juhannuksen opettamalla Raamatua”. ”Mitä sinä sitten aiot tehdä tulevana viikonvaihteenä”, kysyin häneltä? ”Minä aion ryyppätä koko juhannuksen!”

Tarkoitus ei ole hurskastella. Sinä teet elämästäsi juuri sellaisen kuin haluat. Mutta on hyvä tietää se, että Raamatussa Jumala kertoo suunnitelmasta, joka hänellä on juuri sinua ja kaikkia ihmisiä varten. Hän on varta vasten suunnitellut sinut tätä elämää ja taivasta var-

Elämän mielenkiintoisimpia haasteita on etsiä ja löytää tai ainakin aavistaa jotakin siitä tarkoituksesta ja suunnitelmasta, joka on olemassa meidän jokaisen elämää varten.

ten. Siihen suunnitelmaan kuuluu tietty paikka, tietyt ihmiset ja tietty tehtävä elämässä. Eikö niiden etsiminen ja löytäminen olisi kiinnostavaa? Eikö olisi suurenmoista elää tietoisena siitä, että koko elämäni on lahjaa ja minut on tarkoitettu lahjaksi muille ihmisille? Näin se Raamatun mukaan on.

LEIF NUMMELA

YHÄ YHDESSÄ

Ulla ja Martti Jantunen kävivät reilut parikymmentä vuotta sitten läpi syvän aviokriisin. Tarvittiin paljon anteeksiantamusta ja Jumalan armoa, että samaan suuntaan jatkaminen oli mahdollista.

Tällä hetkellä moni asia on hyvin Jantusen pariskunnan elämässä: on kaksi aikuista lasta ja lastenlasta, entistä enemmän yhteistä aikaa ja yhteinen moottoripyörä tallissa. Pariskunnan 35 avioliittovuotteen on kuitenkin mahtunut myös vaikeita aikoja.

Jantusille se on Jumalan ihme, että nyt ollaan tässä, yhdessä.

Pienin askelin aviokriisiin

Ulla ja Martti tutustuivat vuonna 1984 ja menivät muutaman vuoden päästä naimisiin. Ulla oli saanut kotoa vahvan uskon ja hänelle oli tärkeää viedä myös Marttia hengellisiin tilaisuuksiin. Vaimoa miellyttääkseen mies kulki mukana.

– Uskoin kyllä Jumalaan, mutta Jeesus-sana tuntui lii-

an iholle menevältä, Martti kertoo.

Uskon sijaan Martti oli kehittänyt muita keinoja paikatukseen nuoruudessa syntyneitä häpeän ja huononmuuden tunteitaan. Urheilussa menestyminen oli eräs keino osoittaa pärjäämistä, ja naimisiinmenon jälkeen ura alkoi olla kaikki kaikessa. Mies ei kokenut tarvitsevansa Jumalaa, kun pärjäsi omillaankin.

KOKO: TUULI ROPPELA

Salaisuuksia

– Kyllähän minä naputin, Ulla myöntää. Martti teki niin paljon töitä, että perheen ja kodin hoito oli kokonaan vaimon vastuulla. Samalla Ulla koitti hoitaa kunnialla oman vuorotyönsä. Kuormitus purkautui nalkuttamalla, kun puoliso saapui kotiin.

– Emme kumpikaan toimineet rakentavasti, molemmat muistelevat entisiä toimintamallejaan.

Martti tuli yhä useammin kotiin myöhemmin, kuin oli sovittu.

– Koko ajan oli tunne, että taustalla on jotain, mutta en epäillyt pahinta. Kyllähän sitä aina toivoo ja odottaa toiselta uskollisuutta.

Yhdentoista avioliittovuoden jälkeen liittonsa kanssa kipuleva pariskunta suuntasi Piekämäen avioliittoleirille. Kun joku toisti leirillä Jeesuksen sanat ”totuus tekee teistä vapaita” (Joh. 8:32), Martin sydämessä särähti. Sisimmässään hän tiesi salaavansa Ullalta asioita, joita ei uskaltaisi ehkä koskaan kertoa.

– Minusta alkoi tuntua, etten todellakaan ole vapaa. Olin lukinnut henkilökohtaiset salaisuuteni syvälle sisälleni.

Martti ajatteli, ettei evankeliumi koske häntä henkilökohtaisesti. Raamatussa kyllä sanottiin, että ”kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat vailla Jumalan kirkkautta” (Room. 3:23), mutta Martti ajatteli sen koskevan vain laitapuolen kulki-joita eikä ”kunnan kansalaisia” ja hyviä veronmaksajia.

– Nuoruuteni pohjalta ajattelin, että minähän pärjään ja suoritan. Siksi uskon perussanoma, armo ja anteeksiantamus, tuntuivat kaukaisilta.

– Tein todella kovasti töitä, ja jälkeenpäin ajatellen asiani olivat ihan väärässä tärkeysjärjestyksessä.

Martin työhön kuului paljon matkoja ja edustustilaisuuksia, joihin liittyi vähitellen lisääntyvää alkoholinkäyttöä.

– Pienin askelin aloimme luisua aviokriisiin, vaikka minä en pitänytään sitä silloin kriisinä.

”En jaksa enää tämän miehen kanssa”

Viikon kestävä avioliittoleiri tarjosi Jantusille kaivattua kahdenkeskistä aikaa, sillä lapsille oli paljon omaa ohjelmaa. Ulla nautti leiristä täysin rinnoin ja suorastaan ihastui mieheensä uudelleen. Hän talletti sydämeensä myös leirin parisuhdeneuvot.

Leirin jälkeen tuli kuitenkin pudotus todellisuuteen. Naispuolinen opiskelukaveri soitti Martille ja pyysi tätä syömään. Miehen naamasta näki, että nainen saattoi merkitä enemmänkin kuin ystävää. Ulla muistelee karvasta pettymystä:

– Menin polvilleni Jumalan eteen ja sanoin, etten jaksa enää tämän miehen kanssa. Muistin, kuinka tosissani olin vihkitilaisuudessa halunnut rakastaa häntä myötä- ja vastamäessä, joten tuntui lohduttomalta joutua sanomaan niin. Jätin Martin Jumalan haltuun.

Pohja petti sängystä ja avioliitosta

Pian leirin jälkeen pariskunta lähti Joensuuun Ullan isän luokse. Avioliittoleiri oli synnyttänyt suhteeseen uudenlaista avoimuuden ilmapiiriä, ja automatkalla Martti kertoi ensimmäistä kertaa esimerkiksi lapsuutensa kurjista oloista. Se herätti Ullassa myötätuntoa.

Kun mies oli kerran alkanut avautua, jatkoa seurasi keskelä yötä Ullan isän luona. Kun pari oli käymässä nukkumaan, Martti tunnusti uskottomuutensa. Hän arvelee, että Pyhä Henki laittoi hänet puhumaan, sillä asiat pulppusivat ulos kuin itsestään. Samalla hetkellä pariskunta rojautti lattialle – sängyn pohja petti. Ullasta se ku-

vasi ihmeen konkreettisesti heidän avioliittonsa tilaa, kun sängyn ja liiton perustat pettivät yhtä aikaa.

Martti, joka ei ennen luullut tarvitsevansa armoa, piti nyt itseään suurena syntisenä. Niin kuin hän oli toivonut, toisuus kuitenkin vapautti jatkvalta salailulta.

– Olin elänyt läheisimmässä ihmissuhteessani valheiden verkossa ja peittänyt toisen synnin toisella. Tajusin, että tarvitsen Jumalan armoa.

Syntisyytensä kipeästi tunteva Martti tarttui kaikin voimin Jeesuksen lupaukseen: ”sitä, joka luokseni tulee, minä en aja pois” (Joh. 6:37).

Tuhlaajapojan vaimo

Martin paljastus aiheutti Ullalle shokkireaktion ja niin kovan vatsakivun, että hän pelkäsi kuolevansa. Toisaalta häntä helpotti saada selitys puolison oudolle käytökselle.

Martti pyysi vaimoltaan synninpäästöä. Ulla oli vuosia rukoillut, että mies tulisi uskoon, mutta nyt se kävikin hyvin hämmentävällä tavalla.

– Minulta oli romahtanut kaikki, mutta samalla tapahtui maailman paras asia. Tunteeni olivat todella ristiriitaiset, kun näin Martin kasvoilta, että hän oli saanut anteeksi Jumalalta. Ajattelin, että minä en tule antamaan anteeksi.

Ensin Ulla piti avioeroa ainoana vaihtoehtona. Tutun Isä meidän -rukouksen sanat pysäyttivät hänet: ”Niin kuin mekin anteeksi annamme niille, jotka ovat meitä vastaan rikkooneet.”

– Ajattelin, etten enää milloinkaan pysty rukoilemaan tätä, ellen anna Martille anteeksi. Kuitenkin halusin säilyttää

suhteeni Jumalaan ja sopertelin Jumalalle, että jos se on mahdollista, niin anna myös voima antaa anteeksi.

Samana yönä Ullan mieleen muistui lapsuudesta tuttu tuhlaajapoika-vertaus, jonka isä oli kertonut lukuisia kertoja.

– Minun silmissäni Martti oli tuhlannut kaiken hyvän avioliitostamme. Näin Martin tuhlaajapoikana, jolle Jumala antoi kaiken anteeksi. Itsessäni näin vanhemman veljen kovan asenteen ja se jäi mietityttämään.

”Kolmisäikeinen lanka ei helposti katkea”

Ulla ei ole katunut sitä, että valitsi anteeksiantamisen tien. Molempien mukaan Jumala on ollut jo yli 20 vuoden ajan

suhteen kannattelijaa, ja kriisin jälkeen pariskunta tukeutuikin Raamatun lupaukseen: ”Kolmisäikeinen lanka ei helposti katkea.” Usko on liiton perusta, joka ei petä, pari sanoo.

– Tapahtui, mitä tapahtui, olemme suuremmalla ja vakaammalla pohjalla kuin mitä itse pystymme rakentamaan. Kriisin jälkeen aloimme rukoilla yhdessä ääneen, ja kumpikin toi tuntojaan ja kamppailujaan Jumalalle. Se on pitänyt meitä pinnalla.

TEKSTI JA KUVAT TUULIA KORPELA
LYHENNELMÄ HAASTattelusta, joka on
JULKAISTU ALUN PERIN UUSI TIE -LEHDEN
NUMEROSSA 43/22

MITÄ RAAMATTU KERTOO rakkaudesta?

”Juuri siinä Jumalan rakkaus ilmestyi meidän keskuuteemme, että hän lähetti ainoan Poikansa maailmaan, antamaan meille elämän. Siinä on rakkaus – ei siinä, että me olemme rakastaneet Jumalaa, vaan siinä, että hän on rakastanut meitä ja lähettänyt Poikansa meidän syntiemme sovituksiksi.”

1. JOHANNEKSEN KIRJE 4:9-10

”Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkottaa pelon.”

1. JOHANNEKSEN KIRJE 4:17-18

”Näin Kristus asuu teidän sydämissänne, kun te uskotte, ja rakkaus on elämänne perustus ja kasvupohja.”

KIRJE EFESOLAISILLE 3:17

”Lüittäkään teitä toisiinne rakkaus, sopu ja sama mieli.”

KIRJE FILIPPIÄISILLE 2:2

”Mutta kun Jumalan, meidän pelastajamme, hyvyys ja rakkaus ihmisiä kohtaan tuli näkyviin, hän pelasti meidät, ei meidän hurskaiden tekojemme tähden, vaan pelkästä armosta.”

KIRJE TITUKSELLE 3:4-5

”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän.”

JOHANNEKSEN EVANKELIUMI 3:1

Tervetuloa
mukaan
toimintaamme

TAMPEREEN LÄHETYSKODILLE
Hämeenpuisto 41

Tietoa ryhmistä ja tapahtumista
toimipisteissämme sekä muualla
Pirkanmaalla ja Kanta-Hämeessä löytyy
kotisivuiltamme: hameenkl.fi

HÄMEENLINNAN KEITAALLE
Kaivokatu 2

RAKASTAA - EI RAKASTA - RAKASTAA?

Jumala ei ole kuin tuuliviiri, joka toisena päivänä rakastaa ja toisena ei rakasta.

Eräs pieni tyttö sanoi surullisena: "Olipa edes joku, joka rakastais' minua." Sama kaipaus asuu varmasti jokaisen ihmisen sydämessä, tulla rakastetuksi.

Jumala kertoo meille sanasaan, miten paljon hän rakastaa aivan jokaista ihmistä. Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus kuoli meidän puolestamme, kun vie-

lä olimme syntisiä." Room. 5:8

Jeesus oli valmis kuolemaan ristillä, koska hän rakasti sinua. Jeesus nousi kuolleista, voitti synnin, kuoleman ja sielunvihollisen. Jeesus elää. Jos et vielä tunne Jeesusta, etkä ole saanut syntejäsi anteeksi, hän kutsuu sinua luokseen. Rukoile ja pyydä syntejäsi anteeksi, Jeesusta sydämeesi asumaan.

Lapset kaipaavat kuulla Jeesuksesta, joka rakastaa heitä. Jeesus on jokaisen lapsen tur-

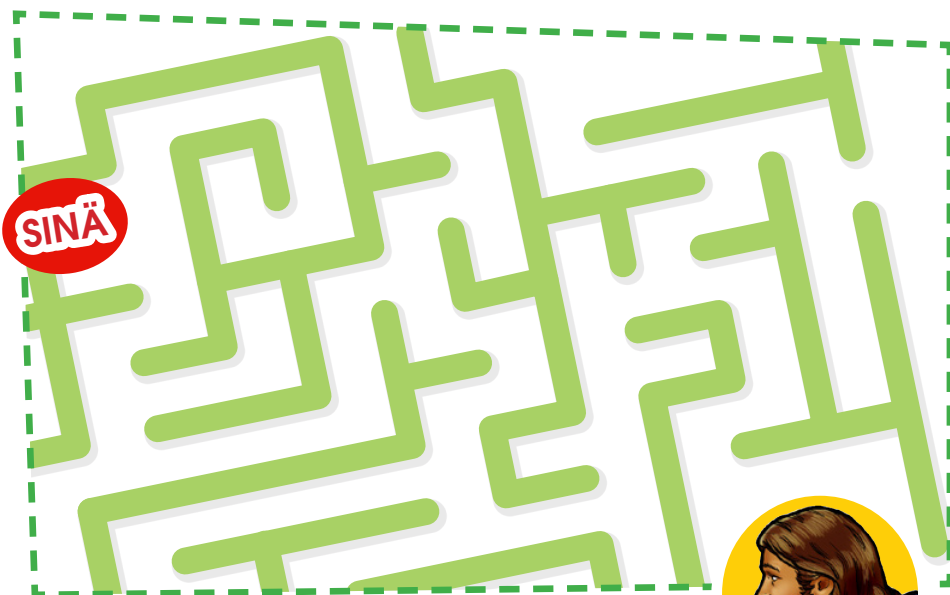
va, joka häneen uskoo. Jumalan Sanan, Raamatun, lupauksiin voit aina luottaa.

Jumalan lupaukset ovat totta tänäänkin ja toimivat kaiken ikäisille. Niiden kautta saat rohkeutta, iloa ja toivoa elämääsi. Jumalan Sanan kautta saat viisautta elämäsi valintojen edessä.

Rakkauden täyttämiä päiviä Jeesuksen seurassa,

HELENA VÄHÄKANGAS,
JUNIORITYÖNTEKIJÄ

ETSI TIE JEEСУKSEN LUO.

"SITÄ, JOKA MINUN LUOKSENI TULEE, MINÄ EN AJA POIS."

JOH. 6:37

LAHJOITUSTEN KOHDEKOHTAISET VIITENUMEROT

TYÖNTEKIJÄT:

Leif Nummela.....	94016
Miina Makkonen.....	94045
Paula Jääskö.....	94074
Helena Vähäkangas.....	94142

PIIRIN OMAT KOHTEET:

Hämeen piirin.....	
yleiskannatus.....	94087
Mihin eniten tarvitaan.....	94126
Evankelioimistyö.....	94414
Katuevankeliointi.....	94401
Pisara -lehti.....	94100
Radiotyö.....	94113
Maakuntatyö.....	94456
Lähetyskoti TRE.....	94139
Keidas HML.....	94333
Keidasvuokrakeräys.....	94320
Mainonta.....	94252
Miestyö.....	94443
Naistyö.....	94430
Maahanmuuttajatyö.....	94427
Juniori- ja perhetyö.....	94058
Juniorityönmateriaali.....	94265
UUSI työntekijäkeräys.....	94197
Raamattukoulu.....	94472

LÄHETIT:

Antti ja Laura.....	21607
Anu M.....	22402
Greed Teija.....	20103
Heidi T.....	24507
Keskinen Liliann.....	21306
Mikko ja Miia.....	21584
Ollit.....	32968
Rantamäet.....	23391
Syrjätie Markus & Kia.....	21542
Vähäkangas Anna.....	25593

Muilla viitteillä tulevat lahjoitukset kohdistetaan Hämeen Kansanlähetyksen kotimaan työn hyväksi.

LAHJOITUS-
NUMEROT ja
MOBILEPAY

SOITA 0600 18210

Lahjoitus 10,01 € /
puhelu + pvm

SOITA 0600 18220

Lahjoitus 20,45 € /
puhelu + pvm

MOBILEPAY 51283

Syötä haluamasi
summa ja viesti.

Kiitos!

Rahankeräyslupa –
RA/2021/1201

**Yleislahjoitustilimme numero on
TSOP FI71 5730 0820 0457 02 ja BIC OKOYFIHH**
Käytähän kohdekohtaisia viitenumeroita – säästämme kuluissa
ja helpotamme kirjanpitoa.

- Kyllä kiitos! **Tilaan** itselleni
3–4 kertaa vuodessa maksutta
ilmestyvän **Pisara -lehden**
- Perun Pisaran tilauksen
- Vaihdan tilauksen**
paperiversion sijaan
sähköpostiini
- Osoitteeni on muuttunut:**
teen osoitteenmuutoksen
- Haluan, että minuun**
otetaan yhteyttä

**Palauta tämä kortti
työntekijälle tai postitse:**
HÄKL, Hämeenpuisto 41 b,
33200 Tampere

Nimi ja vanha osoite:

Uusi osoite:

Sähköposti:

Puhelin:

PALVELUKORTTI

Kertomus Jumalan johdattuksesta

Kerron tässä Jumalan johdattuksesta elämässäni. Olen 70-vuotias mies ja olen ollut eläkkeellä jo muutamia vuosia.

Tulin uskoon vuonna 1980. Ellei Jumala olisi ilmestynyt siihen tilanteeseen, en olisi tätä tässä kirjoittelemassa. Olin lukenut sinä iltana hengellistä lehteä ja tullut Jumalan kiinnioittamaksi. Synti ja mennyt elämä alkoivat painaa tunnollani. Murrui ja itkin.

Silloin silmiäni eteen tuli niin kuin televisioruutu, ja siinä näkyi kirkon käytävä ja sen päässä valo loistava alttari. Minussa heräsi toivo: nyt pääsen tunteani painavista taakoista. Pomppasin pystyyn vuoteeltani ja olin lähtemässä hädissäni kovan juoksuun. Silloin huoneeseen ilmestyi valo hohtava hahmo. Rauhoituin heti ja sain ihmeellisen rauhan. Hahmo kuiskasi kak-

si kerta: ”Ei mitään hätää.” Koin että nyt olen Jeesuksen seurassa.

Jos hahmo ei olisi ilmestynyt, olisin juossut lasista läpi. Nimitäin siinä suunnassa, missä alttarinäky näytettiin, oli ikkuna. Ilmalennon jälkeen olisin maannut kuolleena asfalttipihalla tai ainakin halvaantunut. Tuosta tapahtumasta on nyt jo 44 vuotta.

Uskoontulostani lähtien olen halunnut kertoa eteenpäin hyvää sanomaa Jeesuksesta.

Muutama vuosi sitten mieleeni nousi myös huoli kansankirkostamme ja siellä olevista uskovista sisarista ja veljistä sekä vielä ulkopuolella olevista ihmisistä. Olemme vaimoni kanssa evankelistapari. Tapasimme evankeliointi -aktiossa 80-luvulla.

Asuimme pitkään pääkaupunkiseudulla. Sitten Herra alkoi puhua sydämelleni, että voisimme muuttaa Kokemäelle. Kyselimme tätä

Osmo palvelee mielellään Jumalaa laulaen ja kitaraa soittaen. Hän on vieraillut useita kertoja musisoimassa Keitaan Hyvän uutisen kahvilassa.

muuttoasiana rukouksessa Jumalalta joitain vuosia. Viime kesänä muutimme ja meistä tuli kokemäkeläisiä. Täällä Herra on osoittanut, että minulle on käyttöä musiikkievankelistan tehtävässä. Olen myös liittynyt soittoporukkaan yhdessä toisten uskovien kanssa.

Jumalan johdatusta oli myös se, että vaimoni sai ihmeellisellä tavalla työpaikan uudelta asuinpaikkakunnaltamme. Aikaisemmin olimme mukana Helsingin Kansanlähetyksen toiminnassa. Nyt olemme palanneet tavallaan lähtöruutuun, josta lähdimme aikoinaan.

OSMO KARRINMÄKI